

مراعات‌های ر‌مضانی

مریم‌محبی |ماہ رمضان وشرایط متفاوت آن،شایدیکی ازجذاب‌ترین نمودهای زندگی مسلمانان برای غیرمسلمانان باشد؛ماه‌ی که غالب غیرمسلمانان وقتی متوجه می‌شوند که به احترام آن باید ۳۰ روز ازاذان صبح تااذان مغرب،خوردن و آشامیدن و کارهایی که روزه را باطل می‌کند،ممنوع شود،تعجب می‌کنند،شگفت زده می‌شوندو حتی خیلی از آن‌ها دوست دارند چنین فضایی را تجربه کنند.افرادی که با این مفهوم آشنا می‌شوند،سعی می‌کنند تا حدامکان در مکان‌های مشترک به عمومی مراعات حال روزه‌داران را بکنندو حتی به‌نوعی با آن هاهمراهی کنند.

● سوپرمارکت‌ها و فروشگاه‌ها

کشورهای زیادی در دنیا وجود دارد که مسلمان محسوب نمی‌شوند اما مسلمانان بسیاری را در خود جای داده‌اند.سوپرمارکت‌ها،فروشگاه‌ها و خواروبارفروشی‌هایی که امکان‌هایی هستند که در فرارسیدن ماه رمضان سعی می‌کنند به‌نوبه خودشان،محصولات موردنیازمسلمانان را برای آن‌ها فراهم کنند.خیلی از این مغازها به‌طورویژه غرفه‌هایی را به کالاهایی مثل خرما که در ماه رمضان بیشتر استفاده می‌شود، اختصاص می‌دهند تا مسلمانان راحت‌تر به محصولات موردنظرشان دسترسی داشته‌باشند.مثل عکس بالا که متعلق بهفروشگاهی در شهر «دلفت» هلنداست.

● مدارس و دانشگاه‌ها

یکی دیگر از مکان‌های عمومی که می‌توانند متشکل از افراد مختلفی با گرایش‌های دینی مختلفی باشد، مراکز آموزشی و به‌طور کلی مدارس و دانشگاه‌ها هستند. جالب است بدانید در خیلی از مدارس برای بچه‌هایی که روزه می‌گیرند در زنگ‌ناهار، کلاس مجزایی در نظر می‌گیرند تا تمام دانش‌آموزان، چه آن‌هایی که روزه نمی‌گیرند و چه آن‌هایی که روزه می‌گیرند، در فضایی آرام و بی‌دغدغه غذایشان را بخورند یا کال‌های دیگری را که دوست دارند، انجام دهند. البته این قضیه نمود دیگری نیز پیدای می‌کند. به عنوان مثال عکس بالا، نمازخانه یکی از دانشگاه‌های انگلستان را نشان می‌دهد که برای استراحت افراد در طول ماه رمضان در نظر گرفته شده‌است.

● دست به خیرها

کمک به نیازمندان و دستگیری از افرادی که به‌شکل‌های مختلف نیاز به رسیدگی دارند از دیگر مسائلی است که در این ماه پر رنگ‌تر می‌شود. دوستی که ساکن یکی از کشورهای اروپایی است، می‌گوید خودش و تیمی از دوستانش، هر سال در این ماه، با کنار گذاشتن مبلغی و خرید اسباب و وسایلی که بیشتر مورد علاقه کودکان است، و در قدم بعدی فرستادن آن‌ها به ایران، سعی می‌کنند در ثواب کار خیر ماه رمضان شریک باشند. یکی دیگر از تصاویری که در این ایام در فروشگاه‌ها و مراکز خرید رایج است، قرار دادن جعبه‌هایی است برای نیازمندان. به این صورت که خریداران می‌توانند در صورت تمایل در کنار وسایل مورد نیاز خود، اقلامی را هم تهیه کنند و در آن جعبه‌ها قرار دهند تا افرادی که توانایی پرداخت پول ندارند، بتوانند از آن‌ها استفاده کنند.

● جریمه روزه‌خواری در مکان‌های عمومی

در کشورهای عرب‌زبان، جریمه‌هایی نیز برای افرادی در نظر گرفته شده است که در فضاهای مشترک دست به روزه‌خواری می‌زنند. این جریمه‌ها می‌تواند حبس‌های کوتاه‌مدت باشد یا بلندمدت، جریمه‌های نقدی مختلف و حتی اعدام. دقیق ترش از این قرار است:

عربستان	
شلاق، زندان و اگر فرد روزه‌خوار بیگانه باشد، تبعید می‌شود	
قطر	
۳ ماه حبس یا ۳۰۰۰ ریال جریمه نقدی	
بحرین	
۳ ماه زندان	
عراق	
۵ روز حبس که این جریمه شامل حال مسافران و بیماران نمی‌شود	
اردن	
یک ماه حبس و ۲۵۰ دینار جریمه نقدی	
کویت	
یک ماه حبس یا ۱۰۰ دینار جریمه نقدی	
امارات	
یک ماه حبس یا ۲۰۰۰ درهم جریمه نقدی	
سومالی	
از حبس‌های طولانی تا اعدام	
عمان	
جریمه نقدی و حبس	

حال خودت را دریاب

عید... مقدمی | آدمی موجود غریبی است. اگر در روزهای عادی سال با بیل هم بزنی‌اش که وسط خیابان یا در انتظار جماعت غذا بخورد، قبول نمی‌کند. می‌فرماید: «ولمان کن؛ جلوی ملت ضایع است.» به سرعت برایت از بی‌کلاسی اینکه پیش چشم مردم توی نصف دهانت ساند و یج فلافل دوانانه و توی نصف دیگرش نوباشه

مشهدی باشد، داد سخن می‌راند. در نهایت هم به این نتیجه می‌رسد که ننگ بر آن گروهی که بین عموم ملج و ملوج می‌کنند و نصف عایدی مقرر معده‌شان را توی سر و صورت نفر مقابل خالی می‌کنند! اما نمی‌دانیم چطور می‌شود که بعضی از همین جماعت با کلاسی ضایع نکنی خوش تیپ، به محض اینکه به پست ماه رمضان می‌خورند، می‌خورند. یعنی می‌خورند ها! اصلاً انگار دور از

جان تا آن لحظه از زندگی آن حجم از خوردنی را تجربه نکرده باشند؛ یعنی وسط خیابان و کوچه و بازار چنان به جان مواد خوردنی می‌افتند که آدم با خودش می‌گوید: «فکر کنم همین امروز حطی به دنیا افتاده است و من خبر ندارم.» یکی نیست به این حضرات بگوید: «عزیز دل انگیز! شما نمی‌خواهد کار جدید و فوق‌العاده‌ای انجام بدهی؛ همین که مثل باقی ایام سال، موقع

به احترام رمضان

اگر در ماه رمضان روزه نمی‌گیریم در مکان‌های عمومی مراعات حال یکدیگر را بکنیم

محبوبه عطیم‌زاده | ماه، ماه رمضان است و روز گرفتن. با این حال، هستند افرادی که به دلایل مختلف توانایی روزه گرفتن ندارند و از آن معذورند. یکی از گلیه‌هایی که همیشه با فراسیدن ماه رمضان از زبان روز‌داران شنیده می‌شو، این است که افرادی که در این ماه توانایی روزه گرفتن ندارند، حرمت این ماه را نگاه نمی‌دارند و بدون توجه به شرایط، همانند روزهای عادی سال اقدام به خوردن و آشامیدن می‌کنند. این صحبت‌ها باعث شد امروز در این صفحه از رعایت حقوق شهروندی در روزهای ماه رمضان با شما سخن بگوییم.

محترمانه تعامل کنیم

در چنین شرایطی احتمالاً منطقی‌ترین راهکار این است که فضا را به سمت یک فضای تعاملی و سرشار از احترام ببریم؛ تعاملی که در آن به مدت یک ماه روزه‌داران و افرادی که توانایی روزه گرفتن ندارند، باید متقابلاً نکاتی را رعایت کنند تا به هیچ یک از آن‌ها سخت نگذرد. لازمه این کار هم در قدم اول پرهیز از یک نگاه جانب‌دارانه است.

اگر جزو آن دسته از افرادی هستید که به دلایل شرعی یا پرهیز پزشکی نمی‌توانید از فیض روزه بهره ببرید، لطفاً اگر قصد تناول چیزی دارید، یک‌جای دور از چشم و خلوت پیدا کنید. حتی می‌توانید به سوپرمارکت یا مغازه‌ای که در نزدیکی شما وجود دارد مراجعه کنید، غذ خود را توضیح دهید و اجازه بخواهید چند دقیقه‌ای از فضای آن برای رفع نیاز خود استفاده کنید. در هر صورت، فراموش نکنید که همه ما به عنوان شهروندان یک جامعه موظف هستیم حقوقی را نسبت به یکدیگر رعایت کنیم و احترام به روزه‌داران، یکی از همین حقوق است.

روزه‌داران عزیز! لطفاً اگر در مکان‌های عمومی فردی را مشاهده کردید که مشغول خوردن یا آشامیدن است، سعی نکنید با سرزنش و قضاوت کردن و متهم کردن، عمل‌آور را به رخش بکشید. شاید از مشکلی رنج می‌برد و تحت فشار قرار گرفته است. در این جور مواقع می‌توان او را به مکان مناسب‌تری راهنمایی کرد. در صورت اطمینان از بی‌توجهی و سهوی بودن وی علت بودن کار او نیز می‌توان با حفظ احترام، اشتباهش را به او تذکر داد و برای جلوگیری از تکرار این قضیه راه درست را پیش پای او گذاشت.

مجازات روزه‌خواران

در قانون مجازات اسلامی به صراحت در رابطه با جرم روزه‌خواری صحبت نشده است. در این مواقع به ماده ۶۳۸ قانون مجازات اسلامی استناد می‌شود که اصل آن بیانگر این نکته است که اگر فردی در انتظار عموم تظاهر به عمل حرامی بکند، مرتکب جرم شده است. البته نکته مهم در این میان، مشخص شدن این قضیه است که فرد از روی تظاهر، تمسخر، کاملاً عامدانه و برای تخریب و تشویش اذهان عمومی دارد در دیررس همه، چیزی می‌خورد و می‌آشامد یا خیر. در صورت اثبات عمدانه بودن، از «۱۰ روز تا ۲ ماه حبس یا، تا ۷۴ ضربه شلاق برای فرد در نظر گرفته می‌شود. ولی افرادی که مریض‌الحوالند، باید دارویی را مصرف کنند و به دلایل موجه قادر به روزه گرفتن نیستند می‌توانند بدون جلب توجه کردن و در خلوت، آنچه نیاز دارند بخورند.

افراد زیادی هستند که گمان می‌کنند خودر و شخصی‌شان مانند منزلشان، حریم شخصی آن‌ها محسوب می‌شود و اگر به هر دلیلی روزه نمی‌گیرند، می‌توانند با خیال راحت در اتومبیل خود بخورند و بیاشامند. محض اطلاع این دسته از افراد باید بگوییم که این توجهی، توجهی خوبی نیست و پیرو همین صحبت پیش، بسته به اینکه عمد و تظاهری در میان است یا نه، با آن‌ها برخورد می‌شود.

امان از سیگار

عده‌ای هم هستند که گمان می‌کنند سیگار و سیگار کشیدن با روزه گرفتن منافاتی ندارد؛ یعنی روزه می‌گیرند اما از آنجا که به قول خودشان دیگر به آن عادت کرده‌اند و نمی‌توانند از آن دست بکشند، هیچ‌چوره آن را کنار نمی‌گذارند. محض اطلاع این دسته از افراد عرض کنیم که اوضاع دقیقاً برعکس است و علاوه بر اینکه جسمتان را با دود کردن سیگار نابود می‌کنید، روزه‌تان نیز باطل می‌شود. در ضمن، این را هم بدانید که در سیگار کشیدن در ملا عام در روزهای ماه رمضان، دست کمی از خوردن و آشامیدن نزد روزه‌داران ندارد. پس لطفاً مراعات کنید.

آموزش بدهیم و فرهنگ‌سازی کنیم

حتماً شما نیز در این روزها با افرادی برخورد کرده‌اید که در کوچه و خیابان بدون اینکه مراعات این ماه و روزه‌دارانش را بکنند، بطری آب و آمیوه‌ای به دست گرفته‌اند یا در حال خوردن چیزی هستند. فراموش نکنیم که برای نهادینه کردن هر مفهوم مهمی، آموزش از سنین پایه لازم است. چه افرادی دارند همان سن کم‌زمانی که فرزندانمان توانایی درک مفاهیم جدید را دارند، این قبیل مراعات‌ها و احترام گذاشتن به یکدیگر را به آن‌ها آموزش بدهیم تا در بزرگسالی، به چنین مسائلی در جامعه بی‌تفاوت نباشند؟

روزه در گیرودار سفر

بله، کاملاً از حجم وسایلی که همراه خود دارید و باربندی که روی سقف ماشین خود نصب کرده‌اید، مشخص است که مسافر هستید و در نتیجه روزه بر شما واجب نیست، اما این اصلاً دلیل نمی‌شود که همین‌طور که وسط میدان اصلی شهر ایستاده‌اید یا در خیابان‌های پرتردد شهر در حال رفت‌وآمد هستید، بخورید و بیاشامید. محل اقامتتان یا مکان‌هایی که برای زوار و مسافران تعبیه شده است، برای این است که شما بی‌دغدغه در آنجا ظاهر شوید. پس لطفاً حواستان به شهروندان باشد.

وقیح نباشیم

نمی‌دانم شما هم با این دست از آدم‌ها برخورد داشته‌اید یا نه؛ آدم‌هایی که روزه نگرفتن و به دنبال آن خوردن و آشامیدن در فضاهای مشترک را یک نوع فخر و روشنفکری قلمداد می‌کنند و اصولاً اعتقادی به رعایت حال جمعی ندارند و روزه گرفتن دیگران نیز برایشان اهمیت ندارد. جادارد به این دسته از افراد رو کنیم و بگوییم که درست است روزه نیستید، اما لطفاً وقاحت را با اعتماد به نفس بالا یا هر حسی شبیه آن، اشتباه نگیرید و در انتظار عموم تظاهر به روزه‌خواری نکنید.

این کد را اسکن کنید تا از احکام روزه مسافر و استعمال دخانیات توسط

مقام معظم رهبری و آیت‌ا...مکارم شیرازی آگاه شوید.

جایی برای آن‌ها که نمی‌توانند روزه بگیرند

البته در کنار تمام این صحبت‌ها، افرادی که توانایی روزه گرفتن ندارند، مثل سالمندان و بیماران که به‌سنگ کلیه مبتلا هستند یا افرادی که به‌هر دلیل عذر دارند، گلیه دارند که در سطح شهر، مکانی برای آن‌ها در نظر گرفته نشده است که بتوانند با حضور در آنجا چیزی بخورند و بیاشامند یا حتی داروهای خود را مصرف کنند. در نظر گرفتن تعدادی از مراکز طبخ و پخت غذا با مجوز لازم برای کار در روزهای ماه مبارک رمضان نیز، می‌تواند کمکی باشد برای این افراد. تعیین کردن چنین مکان‌هایی هم می‌تواند حرمت روزه‌داران را بیشتر و بهتر حفظ کند و هم امکانی را در اختیار معذوران قرار بدهد تا دیگر نگران این نباشند که مسبب آزار روزه‌داران بشوند. دقیقاً مشابه مکان‌هایی که آستان قدس رضوی در حرم امام رضا (ع) برای زوار مشخص کرده است.

لبناندن مواد غذایی، بروی توی گوشه عزلت و تنهایی خودت کفایت می‌کند. شما میز ناهار خواریات را با ریحان و پیاز و دوغ اضافی وسط خیابان نجین، باقی‌اش حل است به خدا. دیگر خودت می‌دانی و خدا. اصلاً بی‌خیال مراعات حال روزه‌داران، مراعات حال خودت را بکن. سرپایی بیست و هفت کیلو و نیم غذا برو توی معده‌ات، بلا سر خودت می‌آید ها؛ نگویی که نگفتم.» ●